„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 53. **Poniedziałek 7. Marca 1870.** **Rok wydania 60.**

Część urzędowa.

Gdy księgosusz ustał w gubernii kieleckiej, c. k. Namiestnictwo cofnęło rozporządzenie o zamknięciu granicy Królestwa Polskiego, i natomiast zarządziło przestrzeganie postanowień zawartych w §. 2. i 5. ustawy z 29. czerwca 1868 o zapobieżaniu i przytłumieniu zarazy bydlęcej.

Co się podaje do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że przypęd bydła rogatego z Królestwa Polskiego i nadal zabroniony zostaje, i że w powołanej ustawie wymienione artykuły handlowe wolno tylko wprowadzać do kraju pod warunkami ustawą wskazanemi i tylko drogami, na których istnieją komory celne.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów dnia 22. lutego 1870.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu we Lwowie mianowała Teofila Lankiewicza asystenta głównej kasy krajowej w stanie czasowego spoczynku zostającego prowizorycznym kontrolorem II. klasy przy c. k. urzędzie sprzedaży soli w Lacku.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu.
Lwów dnia 18. lutego 1870.

Jego Exc. minister spraw wewnętrznych mianował adjunktów budownictwa Wacława Wejwodę i Józefa Hawliczka inżynierami przy służbie budowniczej w Galicyi.

Część nieurzędowa.

„Dziennik Polski“ podawszy w numerze 59 z dnia 3. b. m. korespondencyę z Żywca odnoszącą się do urzędowego źródła Wydziału powiatowego w sprawie restauracyi drogi gminnej w Krzeszowie i zamierzonego zbudowania tamy na rzece Soli koło Radzichowa, zamieszcza na podstawie tej korespondencyi w numerze następnym z dnia 4. b. m. „Interpelacyę“ co do obydwóch spraw pomienionych, zarzucając z góry c. k. Namiestnictwu opieszałość w dawaniu pomocy autonomicznym władzom powiatowym w ogólności.

Na podstawie udzielonych nam do przejrzenia aktów urzędowych upoważnieni jesteśmy odpowiedzieć na „interpelacyę“ „Dziennika Polskiego“ i czynimy to tem chętniej, ile że z aktów tych najdowodniej się okazuje bezzasadność zarzutów c. k. Namiestnictwu przez „Dziennik polski“ tak skrzętnie czynionych.

Co do faktu tyczącego się restauracyi drogi gminnej w Krzeszowie data przytoczone przez „Dziennik polski“ zgodne są o tyle z aktami urzędowemi, iż istotnie gmina Krzeszów zaniosła w lipcu 1869, do c. k. Namiestnictwa rekurs przeciw orzeczeniu starostwa powiatowego w Żywcu, wkładającemu zgodnie z wezwaniem tamtejszego Wydziału powiatowego na gminę Krzeszowską obowiązek zrestaurowania drogi przez wieś Krzeszów i grunta dworskie ku kościołowi tamtejszemu prowadzącej. Z aktów w skutek tego rekursu od starostwa w wrześniu przedłożonych nie można było powziąść wiadomości dokładnej, o ile twierdzenie rekurentów, jakoby droga dotycząca nie była drogą gminną komunikacyjną we właściwem tego słowa znaczeniu — jest uzasadnione; dlatego c. k. Namiestnictwo wezwało pod dniem 10. października 1869, starostę w Żywcu, ażeby przedłożył pojedynczy szkic sytuacyjny pomienionej drogi, w którymby uwidocznione było jej położenie między domostwami i gruntami obszaru dworskiego i gminnego, jej związek z kościołem tudzież z innemi drogami tak własnej jak i ościennych miejscowości, a mianowicie zażądano także wyjaśnienia, czy droga ta jedynie między gminą i dworem Krzeszowskim, a kościołem komunikacyę utrzymuje, i głównie tylko przez pieszych jest używaną, jak to w rekursie twierdzono, czy też przeciwnie uważaną być musi jako droga do publicznego użytku nie tylko dla potrzeby miejscowej, lecz także i dla połączenia z miejscowościami sąsiedniemi. Chodziło tu bowiem o powzięcie przekonania, czyli droga w mowie będąca jest istotnie drogą gminną, do której restaurowania na mocy ustawy drogowej gmina Krzeszowska wraz z tamtejszym obszarem dworskim byłaby obowiązaną.

Dnia 18. listopada otrzymało c. k. Namiestnictwo podanie Wydziału powiatowego w Żywcu o przyspieszenie załatwienia sprawy tyczącej się rzeczonej drogi w Krzeszowie, w skutek czego pod d. 20. listopada ponownie wezwano Starostę w Żywcu, ażeby pierwszemu wezwaniu niezwłocznie zadość uczynił lub o zachodzących w tym względzie przeszkodach doniósł.

Z początkiem grudnia 1869 usprawiedliwia Starosta powiatowy w Żywcu zwłokę i przedkłada szkic sytuacyjny tyczący się dróg Krzeszowskich wraz z żądanemi wyjaśnieniami. — Na to c. k. Namiestnictwo uchwałą z dnia 4. stycznia 1870 uchylając rekurs gminy Krzeszowskiej zatwierdza orzeczenia tamtejszego Starosty, któremi w skutek oporu gminy Krzeszów co do naprawy drogi gminnej Krzeszowskiej wykonanie tej naprawy na koszt gminy zarządzono, a to ze względu na okoliczność, że ta droga znajduje się w najgorszym stanie, co usprawiedliwia zastosowanie §. 30 ustawy drogowej. Przy tej sposobności polecono oraz Staroście, prostując mylne twierdzenia rekurentów, ażeby tak tych jak i inne gminy wzbraniające się naprawiać drogi publiczne, o ile te prowadzą przez grunta dworskie, w mniemaniu jakoby utrzymanie tych części dróg publicznych było wyłącznym obowiązkiem obszarów dworskich, — przy sposobności pouczał o dotyczących postanowieniach ustawy krajowej z dnia 18. sierpnia 1866.

Taki jest istotny przebieg i rezultat ostateczny sprawy będącej pierwszym przedmiotem wspomnionej na wstępie korespondencyi z Żywca.

Drugim faktem przytoczonym w korespondencyi tej, a podniesionym w interpelacyi „Dziennika polskiego“ jest sprawa tycząca się zbudowania tamy na rzece Soli koło Radzichowa.

„Dziennik polski“ tak o tem pisze: „W drugim wypadku okazała się nagła potrzeba zbudowania tamy na rzece Soli, i zachodzi ciągła obawa przed powodzią w razie nieuskutecznienia tej roboty. Gmina Cięcina rekuruje przeciw decyzyom Wydziału i Starostwa, i w obec grożącego niebezpieczeństwa rzecz wlecze się od marca 1869 dotychczas, a więc przez rok cały, i Namiestnictwo równie jak w poprzednim wypadku (!) nie wyszło i nie wychodzi z głuchoniemej swej roli. Sprawa ta według przedstawienia „Dziennika polskiego“ na pozór bardzo pojedyncza i prosta, w rzeczywistości według aktów jest dość skomplikowana, a to właśnie z powodu nieodpowiedniego traktowania jej ze strony Wydziału powiatowego. Dla wyjaśnienia należy nam przeto skreślić pokrótce przebieg tej sprawy i stadyum, w jakiem się obecnie znajduje.

Fakt jest następujący: Wydział powiatowy w Żywcu zarządził dla zabezpieczenia mostu na rzece Soli pod Czerwieńcem przy drodze komunikacyjnej między Radzichowem a Cięciną, budowę tamy powyżej rzeczonego mostu i orzeczeniem z dnia 10. grudnia 1868, tworząc rayon konkurencyjny, roż-

Część historyczno-statystyczna.

Dziewiąte sprawozdanie
z czynności
Stowarzyszenia wzajemnej pomocy rzemieślników mieszczan lwowskich
pod wezwaniem błogosł. Jana z Dukli,
za czas od 1. stycznia do ostatniego grudnia 1869 r.

Dziewięć lat minęło, odkąd z powodu upadku rzemiosł i handlu w kraju naszym, założyliśmy Stowarzyszenie wzajemnej pomocy w celu uwolnienia mniej zamożnych rękodzielników z rąk lichwiarskich, tudzież udzielania zubożałym członkom i pozostałym po nich wdowom i sierotom niezwrotnej zapomogi.

Już po trzechletniem doświadczeniu przekonali się członkowie, że właściwą zapomogą dla samodzielnych rękodzielników powinna być pożyczka, którą w chwilach potrzeby mogą z kasy Stowarzyszenia zaciągnąć i spłacać ją wedle życzenia dłużnika w tygodniowych lub miesięcznych ratach, w trzymiesięcznym lub półrocznym terminie, tudzież że ci tylko potrzebują niezwrotnej zapomogi, którzy podupadli przez słabość lub inne nieszczęście, wreszcie wdowy obarczone dziećmi lub niezdolne do samoistnego prowadzenia rękodzielnictwa.

Aby więc, korzystając z nabytego doświadczenia, mogło Stowarzyszenie nadal wytkniętemu zadaniu skutecznie zadośćuczynić, mianowicie, aby bez naruszenia funduszu rezerwowego, który w nadzwyczajnych nieszczęsnych wypadkach może być na doraźne zapomogi użyty, — kapitał pożyczkowy dla wygody członków o tyle pomnożyć, by z czasem udzielać można pożyczki i w większych kwotach i na całoroczną spłatę, — tudzież aby uwolnić wdowy od niestosownego i ubliżającego częstokroć godności własnej corocznego proszenia o zapomogę, i takową im dożywotnie stale udzielać, uchwalono na walnem zgromadzeniu dnia 20. listopada 1864 r. założyć osobny fundusz do wspierania wdów i sierót, przezco by uwolniono ogólny fundusz od obowiązku tego na korzyść kapitału pożyczkowego.

Tym sposobem powstały dwa oddzielne fundusze, każdy przeznaczony dla odrębnych celów; są to: 1) fundusz ogólny dla członków i 2) fundusz do wspierania wdów i sierót.

Dotychczas udzielano w potrzebie zostającym wdowom wsparcie z funduszu ogólnego, ponieważ drugi na ten cel przeznaczony fundusz miał swą działalność dopiero po 4 latach rozpocząć. Teraz zaś, gdy wspieranie wdów i sierót z przeznaczonego na ten cel funduszu się odbywa, nie cięży już na funduszu ogólnym obowiązek wspierania wdów i sierót szczególnie takich, których mężowie i ojcowie nie zabezpieczyli, albowiem rozumie się samo przez się, że Stowarzyszenie oparte na wzajemnej pomocy, tylko tych wspierać jest obowiązanem, którzy na ten cel przeznaczone datki składają.

Że Stowarzyszenie wedle możności swemu pierwotnemu zadaniu zadość czyniło, wykazuje następujące zestawienie:

1. Z funduszu ogólnego, przeznaczonego na niezwrotne zapomogi i bezprocentowe pożyczki,

udzielono niezwrotnej zapomogi:

w roku 1862	— 27	członkom	655	złr.	— c.
„ 1863	— 26	„	537	„	— „
„ 1864	— 14	„	331	„	— „
„ 1865	— 16	„	399	„	30 „
„ 1866	— 12	„	330	„	— „
„ 1867	— 18	„	471	„	70 „
„ 1868	— 10	„	385	„	— „
„ 1869	— 5	„	185	„	— „
razem			3294	złr.	— c.

wydano bezprocentowej pożyczki lub przedłużono termin spłaty:

w roku 1862	na 78	zapisów długu	4055 złr.
„ 1863	„ 101	„	6126 „
„ 1864	„ 141	„	9423 „
„ 1865	„ 183	„	16668 „
„ 1866	„ 114	„	18454 „
„ 1867	„ 195	„	21060 „
„ 1868	„ 181	„	20883 „
„ 1869	„ 172	„	20433 „

(Dokończenie nastąpi).

łożył koszta tej budowy preliminowane w sumie 320 złr. 3 kr. na gminy Radzichów, Wieprz, Cięcina, Brusnik, Bystra i Juszczyn, tudzież na właściciela dóbr klucza Żywieckiego jako właściciela posiadłości dworskich w pomienionych gminach. Orzeczenie to Wydziału powiatowego wprowadzajace niezgodnie z postanowieniami ustawy drogowej z dnia 18. sierpnia 1866 konkurencyę do kosztów utrzymywania pomienionej drogi, a względnie mostu na tej drodze stojącego, zniósł Wydział krajowy w lutym i marcu 1869 na rekursa gmin Wieprza, Brusnika, Bystry, Juszczyna i Cięciny.

W skutek tych uchwał Wydziału krajowego zobowiązał Wydział powiatowy w Żywcu orzeczeniem z dnia 12. marca 1869 samą tylko gminę Radzichów do budowy wzmiankowanej tamy, opierając się na tem, że budowa ta ma być wykonaną na terytoryum tejże gminy.

Przeciw temu orzeczeniu Wydziału powiatowego wniosła gmina Radzichów pod dniem 22go 1869 rekurs do c. k. Namiestnictwa, a ponieważ akta od starostwa zażądane nie dawały pewności pod tym względem, czyli zamierzona budowa tamy nie należy do rzędu takich budowli wodnych, do których przedsięwzięcia według normy z 2. marca 1842 należy zasięgnąć przyzwolenia poprzedniego władzy rządowej, i czyli koszta tej budowy tylko na gminę samą, lub też i na obszar dworski rozłożone zostały, zaszła konieczność skonstatowania tych okoliczności, decydujących dla osądzenia sprawy rekursowej.

Z dochodzeń w sierpniu 1869 zarządzonych przez c. k. Namiestnictwo okazał się zupełnie inny stan rzeczy, jak ten, który był wzięty od Wydziału powiatowego za podstawę swego orzeczenia.

Okazało się bowiem przedewszystkiem, że Wydział powiatowy zarządzając budowę tamy wodnej ominął kompetencyę legalną władzy politycznej, która według dotychczas istniejących przepisów w sprawach budowli wodnych powołaną jest do udzielania zezwolenia. To przyzwolenie ze stanowiska policyi wodnej udzieliło następnie 18. grudnia 1869 starostwo dotyczące.

Dalej okazało się z dochodzenia, że most wspomniany stoi na granicy między Cięciną a Radzichowem, tak, iż jedna część jego należy do drogi komunikacyjnej na terytoryum Radzichowskiem, druga do drogi na terytoryum Cięciny. Wprawdzie tama wzmiankowana ma się budować na terytoryum Radzichowskiem, gdy jednak celem tej tamy ma być ubezpieczenie i ochrona mostu wspólnego, przeto do budowy tej, jeżeli ma być przeprowadzoną na podstawie ustawy drogowej konkurować winny strony obowiązane na mocy tej ustawy (§§. 5. i 11.), t. j. gminy i obszary dworskie w Radzichowie i Cięcinie.

Okazuje się tedy, że ze strony Wydziału powiatowego orzeczone zobowiązanie samej tylko gminy Radzichów do budowy tamy polega na błędnem zastosowaniu ustawy drogowej, wypadnie przeto na rekurs pomieniony uchylić to orzeczenie, a koszta budowy tamy rozłożyć na pomienione strony do prestacyi obowiązane.

Gdy jednak zaszła tu ta okoliczność, że Wydział krajowy rekurs gminy Cięciny przeciw pociągnieniu jej do pierwotnie zamierzonej konkurencyi budowy tamy poprzednio uwzględnił, a zatem dotycząca uchwała Wydziału krajowego zostawałaby w sprzeczności z decyzyą, którą obecnie wydać wypadnie ze strony c. k. Namiestnictwa, załatwiając rekurs gminy Radzichów ku sprostowaniu orzeczenia Wydziału powiatowego, zastosowującego błędnie ustawę drogową, przeto c. k. Namiestnictwo pod dniem 16. lutego r. b. zniosło się z Wydziałem krajowym w celu, aby sprowadzić sprawę tę na tor legalny.

Taki jest stan tej sprawy. Każdy bezstronny obeznany z treścią odnośnych ustaw i z tokiem czynności urzędowych w sprawach rekursowych, przyzna, że wina zwłoki w zamierzonej budowie tamy, o której mowa, nie ciąży bynajmniej na c. k. Namiestnictwie i w ogóle na organach rządowych. Powód zawikłania tej sprawy odnosi się do tej okoliczności, iż Wydział powiatowy przepisy normujące kompetencyę w sprawach budowli wodnych ignorował, przepisy zaś ustawy drogowej mylnie zastósował, — tak iż pierwotne orzeczenia jego musiały być uchylone ze strony Wydziału krajowego, a następnym orzeczeniom tożsamo brak legalnej podstawy. Przypomnąć nam tu wypada, że władze rządowe według istniejących ustaw bynajmniej nie są organanami wykonawczemi władz autonomicznych; powołane one są do ścisłego przestrzegania ustaw, a mianowicie ma Namiestnictwo też nad tem czuwać, ażeby wydziały powiatowe w zakresie swoim trzymały się obrębu ustaw istniejących. Jeżeli chodzi o udzielanie pomocy, ze strony władz rządowych w wykonaniu zarządzeń władz autonomicznych, to musi mieć miejsce tylko o tyle, o ile takowe zarządzenia odpowiadają granicom ustawami zakreślonym, gdyż władza rządowa nie może podawać ręki na pogwałcenie ustaw.

W obec przedstawionego stanu rzeczy odpada sam przez się wszelki zarzut opieszałości w dawaniu pomocy władzom autonomicznym i w ogóle w załatwianiu spraw uczyniony c. k. Namiestnictwu w interpelacyi „Dziennika polskiego", a przeto też c. k. Namiestnictwo może spokojnie przyjąć na siebie wszelką w tym względzie odpowiedzialność. Faktem jest, że obecnie wszystkie sprawy w c. k. Namiestnictwie załatwiają się tak. iż regularnie z końcem każdego miesiąca nie pozostają żadne zaległości spraw jakie wpłynęły w miesiącu poprzednim. Stan tak raźnego załatwiania spraw — jak pamięć sięga — jeszcze nigdy przedtem nie istniał przy Namiestnictwie Jeżeli się zważy cały ogrom czynności wchodzących w zakres tej władzy krajowej, (ilość bowiem spraw dochodzi rocznie do 100.000 numerów), jeżeli się zważy dalej, że jeszcze w listopadzie r. 1868 zalegały w c. k. Namiestnictwie sprawy ze stycznia tegoż roku nie załatwione, to zaiste zarzut ów czyniony Namiestnictwu świadczy co najmniej o zupełnej nieznajomości istotnego stanu rzeczy.

Wypada nam w końcu dodać, że prezydyum Namiestnictwa dalekiem jest od tego, by lekceważyć objawy publicystyczne, owszem w każdym wypadku, zwłaszcza gdy podnoszone bywają okoliczności dotyczące zarządu krajowego, najchętniej takowe uwzględnia, aby jeżeli się okażą uzasadnione, zachodzącym niewłaściwościom skutecznie zaradzić. W tej myśli też, właśnie z powodu poruszonej w „Dzienniku polskim" sprawy, jakkolwiek przedstawienie jej nie okazało się uzasadnionem, jednak prezydyum Namiestnictwa ze względu na jej ważność, mając zawsze na oku samą istotę rzeczy nie zaś względy podrzędne, wydało jak się dowiadujemy pod dniem 5. b. m. przypomnienie do wszystkich starostów i do Namiestnictwa, ażeby sprawy drogowe a mianowicie odnoszące się do tego przedmiotu odezwy wydziałów powiatowych, uważano zawsze za sprawy naglące i zwłoki nie cierpiące, aby zatem takowe bezzwłocznie załatwiano.

Wiedeń. Dwudzieste siódme posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się we czwartek.

Na ławie ministrów zasiedli ministrowie: Dr. Brestel, dr. Herbst, dr. Plener i dr. Stremayr.

Na wstępie posiedzenia wiceprezydent Hopfen uwiadomił izbę o śmierci najstarszego jej członka opata Zeidlera, ktory pojechał do Rzymu i tamże umarł. Deputowani dając wyraz swego żalu na wniosek wiceprezydenta powstali z swych miejsc.

Minister spraw wewnętrznych zażądał kredytu dodatkowego na rok 1870 w sumie 446.314 złr.

Dokumenta i dyplomy.

Goret, Grabówki, Kłosów, Marcinkowice, Marklówka, Mierziączka, Turówka, Wieliczka.

1386, 1393, 1395, 1403, 1413, 1421, 1569, 1597, 1750.

Wypis z metryk koronnych aktu komisyjnego, obejmującego oddanie wójtowi wielickiemu Janowi Szczerbiczowi niektórych gruntów i dochodów w używanie, tudzież dochodzenie względem dziedzictwa Goret.

(Ciąg dalszy.)

420 Ich M(ość) PP. Kommissarze przesłuchawszy Stron | Obudwu, re
421 oculis subjecta [139]), przepatrzywszy się grontom | y one obiachawszy,
422 naprzod co się tknie wymierzenia | Czterech Łanow Aktorowi przysą-
423 dzonych, Dekret K(róla) J(ego) M(ości) | do Exekucyi skuteczney
424 przywodzac, skazali, iż za te czte|ry łany Aktor ma się kontentować
425 nad gronty przed | tym za pultrzecia łana Aktorowi w possessyą po
426 427 dane, | rolą wszytką Mieyską, ktora się poczyna od roli Szpi-|
428 talnej w szerz, aże do Gościńca Oświecimskiego, y z łą|ką **Turowką**,
429 wszytkę **Turowkę** Aktorowi przysądzając, | a wzdłuż aż do granic
430 Karczmy Grzybowey, y Wsi Sledziowic, y Boguczyc wszędzie po samy
431 gosciniec Oświę|cimski, Do tego grontem, na ktorym utraq(ue) Advo-
432 433 ca|tia Major et Minor [140]) siedzi, co wszytko się ma w te | cztery
434 łany rachowac, ktorą to rolą, y gronty, iuż exnu(u)c [141]) || Ich M(ość)
435 in possessionem Actoris [142]) przez Woźnego Szlachetne|go Christopha
436 Czyżowskiego podali nemine contradicen|te [143]). Co się tknie **Gorethu**,
437 o ktorym K(ról) J(ego) M(ość) inkwizycyą u|czynić rozkazal, uczy-
438 niwszy dostateczną inkwizycyą, tam | ex Privilegys Fundationis Advoc(a-
439 ti)ae, quam et alys dispo|sitionibus, tum ex fundorum possibilitate, et lo-
340 corum | positione [144]), przypatrzywszy się słuszności wywodów Ak-
341 342 to|rowych, także dispozycyom starym przez Aktora pokaza|nym,
443 bacząc to iż zaiazd Pozwanych nie ma żadney | possibilitatem [145]) do
444 ukazania tego grontu **Gorethu**, przeto to | znaleźli, iż demonstratio
445 Actoris [146]) lepsza iest, verisimilior | atq(ue) rationabilior, et Privilegio
446 Fundationis magis cor|respondens [147]), niż Pozwanych, zaczym skazali, że

Goreth | ktory ex ipsa Fundatione [148]) iest Woytowi naznaczon, 447
ma | się rozumieć, poczawszy od goscińca Oswiecimskiego w | szerz 448 449
ku Siercey, aże do rowu starodawnego teraz przez | Ich M(osć). 450
mieyszy [149]) ponowionego, do którego iest od goscin|ca Oswiecimskiego 451
łokci Krakowskich ośmset y siedm, | a wzdłuż poczowszy od płotu 452
zagrody, w ktor(e)y teraz Wie|trzychowski mieszka, aże od granic Wsi 453
Krzysszkowicz | rowem wyżey opisanym, ktory się poczyna od 454
płotu | zagrody Wietrzychowskiego na Woytostwie leżac(e)y, a 455
koń|cem przychodzi do ściany Krzysszkowskiey, zostawując | wszystkę 456 457
stronę od Siercey Miastu do **Marczynkowicz** | a drugą stronę ku 458
gościńcowi na Woytostwo, tak aby || row przerzeczony był granicą 459
między Woytostwem a gron|tem Wsi mieyskiey **Marczynkowicz**. 460
Co się tknie czte|rech Zagrod, ktore leżą pod Siercą, na ktorych teraz 461
siedzą | zagrody Zagorzyńskiego, Wietrzychowskiego Potomkow, Ada-| 462
ma Bednarza, y insze niektore, Na te iż Aktor dyspo|zycyami po- 463 464
kazal, że są Miastu z Woytostwem przedane, | iakoż też przy Intro- 465
missyi są Aktorowi cum Protestatione [150]), | żeby na nich Miasto czynsz 466
iakiś mieć miało, podane, prze|to ie pleno jure [151]) Ich M(ość) Akto- 467
rowi przysądzili, tak żeby się z | nich Miasto czynszu ani powinności 468
żadney nie upomina|ło. Względem ktorego wszystkiego grontu, ktory **Gore-** 469
tem być | Ich Mosć znaleźli, między goscińcem Krakowskim a ro|wem 470 471
wyżey mianowanym leżącego, Ich M(ość) skazali, aby A|ktor dopłacił ie- 472
szcze Pozwanym, iako za cały łan osiadły | grzywien polskich Czterdzieści. 473

[139]) Wziąwszy przedmiot na oko. — [140]) Obydwa wójtostwa, większe i mniejsze. — [141]) Od tego czasu. — [142]) W posiadanie Powódcy. — [143]) Bez niczyjego sprzeciwiania się. — [144]) Tak z przywilejów na założenie wójtostwa, jako też z inszych wywodów, tudzież z możliwości gruntów i położenia miejscowości. — [145]) Możliwości — [146]) Wskazówka Powódcy. — [147]) Do prawdy podobniejsza, z rozsądkiem zgodniejsza i przywilejowi fundacyjnemu bardziej odpowiadająca. — [148]) Z założenia. — [149]) Wyraz podobnoś przekręcony. — [150]) Z zastrzeżeniem się. — [151]) Zupełnem prawem.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Następnie minister spraw wewnętrznych dr. Giskra, przedłożył izbie uchwały niektórych sejmów krajowych w sprawie bezpośrednich wyborów.

Minister handlu br. Plener przedłożył wnioski rządowe względem budowy czterech nowych kolei żelaznych: ze Lwowa do Stryja i do granicy rosyjskiej, z Villach do Tarvis, z Wildenschwert do granicy pruskiej i z Tarvis do Görz.

Minister finansów dr. Brestel przedłożył projekt do ustawy względem kredytu dodatkowego dla kierownictwa telegrafów w sumie 90.000 złr.

Dep. Steffens i towarzysze przedłożyli wniosek żądający uwolnienia od podatków nowych kolei.

Minister sprawiedliwości dr. Herbst w odpowiedź na wniesioną na jednem z minionych posiedzeń interpelacyę odpowiedział, iż rząd przedłoży niebawem wniosek względem nowego wojskowego kodeksu karnego, skoro tylko skończą się układy z rządem węgierskim i ministerstwem wojny dla całego państwa.

Następnie przystąpiła izba do dalszego ciągu dyskusyi specyalnej nad ustawą o podatku zarobkowym.

§§. 20, 21 i 22 przyjęto bez zmiany.

Nad §. 23. wywiązała się długa i żywa dyskusya.

Dep. Mayerhofer i Skene występowali przeciw temu paragrafowi i postawili kilka poprawek, z których tylko trzy pierwszego mowcy poparte zostały.

W obronie projektu komisyi a przeciw powyższym poprawkom przemawiali Wolfrum, minister finansów dr. Brestel i sprawozdawca komisyi dr. Ryger.

§. 23. przyjęto przy głosowaniu ze zmianą 3. ustępu w duchu poprawki dr. Mayerhofera.

Przy §. 24. przemawiali znowu dep. Mayerhofer i Skene przeciw wnioskowi komisyi i stawiali poprawki.

Dep. Kaiser, br. Kotz, minister finansów dr. Brestel i sprawozdawca bronili wniosku komisyi.

Dep. Grocholski postawił poprawkę.

§. 24. przyjęto z poprawką dr. Grocholskiego.

§§. 25, 26, 27, 28 i 29 przyjęto przy głosowaniu bez dyskusyi.

Przy dyskusyi nad §. 30. żądał dr. Klier, by opuszczono trzy pierwsze ustępy.

Po przemówieniu br. Kotza i dr. Brestla w obronie wniosku komisyi odrzucono poprawkę Kliera.

Przy §. 32. postawił dr. Roser poprawkę, by pieniądze zapłacone jako karę za ociąganie się z uiszczeniem podatku przeznaczono dla gminnego funduszu dla ubogich. Do tej poprawki dodał dep. Grocholski poprawkę stylistyczną, do której przyłączył się i dr. Roser. Przy głosowaniu przyjęto te poprawki.

§. 33. przyjęto bez dyskusyi.

§. 34. przyjęto z poprawką dep. Wickhoffa żądającą, by §. 8 wszedł w życie już w 30 dni po ogłoszeniu tej ustawy.

§. 35. przyjęto bez dyskusyi i skończono na tem posiedzenie.

Trzecie czytanie całej ustawy zapowiedziano na sobotę.

— Dnia 4. marca odbyło się dziesiąte posiedzenie izby wyższej-Rady państwa.

Przewodniczący książę K. Auersperg otworzył posiedzenie o godz. 10½ rano.

Na ławie ministrów zasiedli: I. Exc. dr. Herbst i dr. Brestel.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia nowy członek izby książę Trauttmansdorf złożył przysięgę.

Minister spraw wewnętrznych uwiadomił prezydyum izby, iż dotychczasowy jej sekretarz v. Erb mianowany został radcą ministerstwa i kierownikiem biora prasowego i że pragnie zasięgnąć rady izby względem powołania innego urzędnika do tej funkcyi.

Następnie przedłożył minister spraw wewnętrznych w chronologicznym porządku uchwały sejmów krajowych względem zaprowadzenia bezpośrednich wyborów.

Powzięte w izbie wyższej uchwały względem „Diritto d'Abboraggio" i uwolnienia od cła drzewa na budowy w Dalmacyi odesłano do komisyi budżetowej.

Ustawy o ochronie tajemnicy listów i pism odesłano na wniosek barona Hye do komisyi jurydyczno-politycznej.

Ich Exc. prezydent ministrów w odpowiedzi na interpelacyę księcia Colloredo względem zapobieżenia wzmagającego się niebezpieczeństwa grożącego osobom i majątkom i oświadczył, iż rząd używa wszelkich środków dla utrzymania bezpieczeństwa publicznego. Przedewszystkiem uczynił rząd pod tym względem zadość życzeniom pochodzącym z Czech. Starostwa tamtejsze otrzymały polecenie, by czuwały nad indywiduami niebezpiecznemi i odciągającemi się od pracy; wszystkim politycznym władzom polecono energicznie, bywpływały usilnie na autonomiczne gminy powołane do utrzymania bezpieczeństwa publicznego; by mieć dobre i wyćwiczone w swym zawodzie organa bezpieczeństwa, rząd przeznaczył dla żandarmów, którzy ukończyli już czas swej służby, dodatek w skutek czego z 510 żandarmów 440 zgłosiło się do dalszej służby; w miarę możliwości rząd pomnoży liczbę żandarmów i spodziewa się, iż ustawy regulujące szupaśnictwo i reorganizacya żandarmeryi przyczyni się wielce do zapobieżenia tym niebezpieczeństwom.

Dalej przedłożono izbie cały szereg petycy różnych ciał nauczycielskich, względem uregulowania dochodów stanu nauczycielskiego przy szkołach średnich.

Br. Hye przedłożył petycyę niemieckiego towarzystwa prawniczego, żądające spiesznego wprowadzenia w życie nowej procedury cywilnej, radca dworu Burg przedłożył podobną petycyę ciała nauczycielskiego przy wiedeńskim politechnicznym zakładzie, a Winterstein przedłożył dwie petycye treści ekonomicznej.

Następnie przystąpiono do porządku dziennego.

Ustawy względem dotacyi dla cesarskiego dworu, poboru wojska na r. 1870, zmiany rozmaitych tytułów długu dotychczasowego długu państwa, płacenia procentu zwłoki, za zaległe podatki bezpośrednie, pobierania tych podatków w ogólności a w końcu i ustawę względem wprowadzenia nowych monet złotych przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu bez dyskusyi.

Na tem skończyło się posiedzenie.

— Projekt nowego edyktu religijnego. (Ciąg dalszy.) Urzędowa władza wykonawcza obowiązaną jest przy nadużyciach, nieporządkach lub jeżeli tego wymaga interes publiczny, użyć w kościele, społeczności religijnej, zgromadzeniu przełożonych sług i członków, środków potrzebnych do przywrócenia jedności i porządku, zachowania praw członków i wolności zarządzania swemi sprawami w granicach ustaw państwa. O nadzwyczajnych zgromadzeniach przełożonych i sług odbywających się z współudziałem lub bez współudziału członków t. j. o takich zgromadzeniach, które nie odbywają się regularnie dla odprawienia nabożeństwa, tudzież o publicznych obchodach należy na trzy dni przedtem uwiadomić władzę polityczną.

Zgromadzenia takie mogą być ze względu na interes publiczny wzbronione. Tajne schadzki, jeżeli ich celem nie jest wspólne domowe wykonanie obrzędów religijnych, są zakazane.

Organa wykonawczej władzy państwa mogą stale lub na pewien przeciąg czasu wzbronić przełożonemu lub słudze jakiego kościoła albo społeczności religijnej wykonanie jego funkcyi i odebrać mu jego dochody za to pobierane, jeżeli tenże kościelnej swej funkcyi nadużywa do wycieczek przeciw władzy państwa, ustawom i urzędom, jeżeli odmawia posłuszeństwa lub innych do tego pośrednio lub bezpośrednio skłania, albo jeżeli obwiniony zostanie o jaką czynność niebezpieczną dla państwa.

Wyznanie religijne nie może być przeszkodą w nabywaniu dóbr nieruchomych, osiedleniu się w pewnem miejscu, prowadzeniu jakiegoś przemysłu, wykonywaniu praw ojcowskich i opiekuńczych, lub w używaniu jakiego kolwiek innego prawa obywatelskiego i politycznego.

Społecznościom kościelnym i religijnym nie przysłuża względem majątku ich przełożonych i sług żadne inne prawo prócz tych, jakie im przyznają prawa cywilne i legalne postanowienia testatorów.

Prawo państwa czuwania nad majątkiem i dochodami kościołów i duchownych korporacyi wykonane będzie stosownie do ustaw państwa.

Inwentarze tego majątku mają być władzom krajowym przedłożone. Wszystkie zmiany powinny być wyszczególnione.

W miejsce najwyższego rozporządzenia z dn. 3. października 1858 r. uchwala się następujące postanowienia. Majątek i dochody kościołów i duchownych korporacyi zakonnych nie mogą być bez pozwolenia państwa ani sprzedane ani obciążone. Bliższe rozporządzenia obowiązku dostarczania środków do odnowienia i utrzymywania kościołów, zabudowań kościelnych i innych potrzeb kościoła; o patronacie, o kontroli państw względem majątku kościoła oddają się na mocy istniejących ordynacyi krajowych ustawodawstwu krajowemu.

Ustanowienie zmian lub zniesienie urzędów kapłańskich niższego lub wyższego rzędu, oznaczenie ich okręgów i parafii tudzież wszystkie podziały i przydzielenia mogą nastąpić tylko za pozwoleniem władz rządowych. Aż do zupełnego uregulowania przepisów względem prowadzenia metryk mają kapłani lub inni przez państwo do tego ustanowieni urzędnicy utrzymywać wykazy urodzeń, zawartych związków małżeńskich i śmierci stosownie do istniejących przepisów.

Przy wszystkich metropoliach, arcybiskupstwach i biskupstwach mianuje cesarz biskupów i kanoników, jeżeli nie istnieje żaden patronat prywatny. Przy wszystkich urzędach kanoników i probostwach, do których na podstawie religijnego lub szkolnego funduszu przywiązane jest prawo patronatu prywatnego, przysłuża rządowi prawo prezentowania bez wszelkich ograniczeń na terno. Wprowadzenie duchownego użytkowcy w administracyę dóbr (inwestytura) dzieje się za pomocą interwencyi władz urzędowych po zbadaniu tytułu prawnego i wykazaniu przynależności do państwa osoby nabywającej te dobra.

Za funkcye duchowne i czynności urzędowe żądane być mogą tylko opłaty, przez państwo dozwolone.

Państwu przysłuża nadzór nad duchownemi i teologicznemi zakładami członkowemi wszelkiego rodzaju. (Dok. nast.).

— Projekt ustawy względem warunków i ulg dla przedsiębiorstwa kolei żelaznej ze Lwowa na Stryj i Skole do granicy węgierskiej pod Beskidem dla połączenia z kolejami węgierskiemi, przedłożony na posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa w d. 3. b. m. nadaje rządowi pełnomocnictwo do budowy tej kolei wraz z linią boczną ze Stryja do jednej ze stacyi kolei lwowsko-czerniowieckiej, albo na koszt państwa albo w drodze udzielenia koncesyi a w tym ostatnim razie za poręczeniem czystego zysku w sumie najwięcej 42.000 f. srebrem rocznie od mili.

Nadto linia ta ma być uwolniona od podatku dochodowego i opłat stemplowanych od kuponów tudzież od wszelkich podatków, jakie w przyszłości zaprowadzone być mogą, a to na czas budowy i na przeciąg lat dziewięciu od otwarcia ruchu, koncesya jednak dopiero wtedy udzieloną być może, gdy będzie zapewniona budowa kolei komunikacyjnej węgierskiej.

Gdybym kolej ta miała być zbudowananą kosztem państwa, rząd domaga się na rok bieżący dotacyi w sumie 2 miliony złr. pokryć się mającej długiem bieżącym.

Irlandya. Dopiero teraz wiadomy jest urzędowy wykaz rezultatu głosowania w Tripperary. Pokazuje się z tego, iż Herons odniósł tryumf na ułaskawionym fenianinem Kickham większością nie 18 ani 8, jak donoszono, lecz tylko 4 głosów. Stronnictwo narodowe zakwestyonuje zapewnie ten wybór, gdyż miano kilkunastu wyborców usunąć od wyborów dlatego, iż na kartkach zamiast Kickham napisali Bickham lub Pickham. Mimo ukończenia wyborów burdy i niepokoje nie ustały wcale. Heron widząc to powszechne wzburzenie, nieprzyjaźne jego osobie, nie czekał na urzędowe ogłoszenie wyborów, lecz zaraz po głosowaniu udał się pod silną eskortą kawaleryi do Dublina.

Rzym. Rzymski korespondent do dziennika „Journal des Débats" donosi, iż najważniejsze kwestye soboru, t. j. syllabus i dogmat o nieomylności papieża przedłożone zostaną wkrótce ojcom kościoła. Ogłoszony niedawno list pasterski arcybiskupa paryskiego nie wspomina nic o soborze, i zawiera tylko ogólne uwagi treści moralnej. W liście tem zawarta jest tylko w jednym miejscu lekka alluzya do soboru w tych słowach: „Bóg przychodzi nam w pomoc swą nauką, która nas oświeca swemi przykazaniami, które nas kierują, i swą łaską, która nas utrzymuje. On jest tą prostą ścieżką, która nas wiedzie, nieomylną prawdą, która nam drogę wskazuje, błogiem życiem, do którego dostać się możemy.

— Arcybiskup z Bordeaux, kardynał Donnet, który dotychczas dla słabości nie mógł udać się do Rzymu, odjechał właśnie teraz na sobór. Okoliczność ta zdaje się zostawać w sprzeczności z pogłoską o bliskiem odroczeniu soboru.

Paryż. „Memorial diplomat.“ donosi, że arcyksiążę Albrecht miał wyjechać z Paryża dnia 6go b. m. do Cherbourga, i ztąd powrócić znowu do Paryża dla pożegnania się z cesarzem. W drodze do Wiednia arcyksiążę ma zabawić kilka dni w Darmsztadzie, natomiast do Monachium nie pojedzie wcale.

Kronika.

— O stanie wód odebraliśmy jeszcze w sobotę wieczór następujące doniesienia telegraficzne: W Jarosławiu lód na Sanie ruszył — wysokość wody 5 stóp nad 0; pod Dzikowem lody na Wiśle puściły i ruszyły koło godz. 3. po południu — kry mają po 5 morgów powierzchni a 15 cali grubości w przecięciu — wysokość wody 5 stóp nad 0, od 3 godz. woda opada, nie ma obawy wylewu.

(Szczególne wypadki śmierci.) W kamieniołomie lesienickim pod Lwowem d. 25. z. m. poniósł śmierć górnik, Wojciech Wojnarowicz skutkiem oberwania skały.

(Listy gończe.) Sąd krajowy lwowski ściga za zbrodnię sprzeniewierzenia Karola Neumanna, byłego kupca lwowskiego.

Wąsierowski Władysław, wychodźca z Kamieńca podolskiego, stolarz, uciekł od pewnego stolarza w Brodach, który go przyjął do roboty, zabrawszy mu suknie i zegarek srebrny z pozłacanym łańcuszkiem. Liczy lat 18, niski, szatyn.

Karol Schubert, wychodźca ze Starego miasta w Polsce, 40 l., kowal w Radomyślu pod Mielcem, za kradzież uwięziony, uciekł z więzienia sądu śledczego w Tarnowie. Jest wzrostu średniego.

(Wydalenie z kraju.) Stanisław Wojnarowski, fałszywie Mayer Konstanty zwany, z Warszawy, 25 l., były żołnierz mexykański, został w Pilznie za fałszywe meldonie ukarany i z państwa wydalony.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 5. marca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 20 c. do 8 złr. 40 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 70 c., owies 100 ℔ 3 złr. 10 c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ℔ 3 złr. 90 c. do 4 złr. — c., hreczka 140 ℔ 3 złr. 90 c. do 4 złr. — c., koniczyna 180 ℔ 48 złr. — c. do 50 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 50 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 złr. 50 c., groch 180 ℔ 4 złr. 70 c. do 5 złr. — c.; łój 100 ℔ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 50 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. 70 c. do 13 złr. — c.

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

	Husiatyn		Kopyczyńce		Probóżna		Chorostków		Zaleszczyki	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
Mec pszenicy	3	.	3	.	3	.	3		3	62
„ żyta	1	50	1	50	1	50	1	50	2	50
„ jęczmienia . .	1	30	1	20	1	30	1	20	2	12
„ owsa	1		1	.	1		1	.	1	52
„ hreczki	1	50	1	50	1	50	1	50	2	25
„ kukurudzy . . .	1	40	1	30	1	40	1	30	1	80
„ ziemniaków . .	.	40	.	30	.	40	.	30	.	.
Grochu	1	80	1	50	1	30	1	40	.	.
Cetnar siana	1	50	1	.	1	.	1	-	.	.
Sąg drzewa twardego	8	.	8	.	7	.	5	.	14	.
„ „ miękkiego	.	.	5		.	.	.	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	12	.	16	.	14		14	.	16
Miara wina	.	.	.	.	.		.		.	.
„ piwa		16		16	.	16	.	16		.
Wyrobnik z wiktem	.	20	.	20	.	20	.	20	.	.
„ bez wiktu .	.	30	.	30	.	30	.	30	.	.

(Miejsce targu; waluta austryacka.)

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 7. lutego. „Constitutionnel“ polemizując z pruskiemi dziennikami wojskowemi przemawia za tem aby oficerowie do kadrów gwardyi narodowej ruchomej dobierani byli z pułków liniowych i doradza izbom popierać ministra wojny aby Prusy nie powiedziały, że rządy konstytucyjne francuskie znaczą tyle co bezwładność na zewnątrz.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. marca.

Hotel George: PP. Cielecki Wł., z Byczkowiec. — Hausner A., z Brodów.

Hotel europejski: Janicki A., c. k. pens., ze Stryja. — Br. Kapri W., z Bukowiny. — Nanowski J., z Koniuszek. — Śliwiński A., z Pukienic. — Trzciński Ig., z Liśniowa.

Hotel Langa: Popp J., z Bukaresztu. — Sroczyński M., z Galacu.

Hotel angielski: Cichocki J., z Piwody. — Komar A I., Ujejski B., z Lubszy.

Dnia 6. marca.

Hotel George: PP. Br. Mecseryi E., c. k. rotm., z Bochni. — Rieger E., oficer, z Brodów. — Komar H., adw., z Krakowa. — Nikorowicz P., z Hostowa. — Rydel K., z Ruszkowa.

Hotel Langa: Hoffmann-Danensberg L., c. k. pułk. i dyr. artyl., z Pragi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5. marca.

PP.: Freund W., do Hodynia. — Kłosowski K., do Wiednia. — Hr Łączyński K., do Kutkorza. — Nowosielecki J., do Przemyśla. — Pieńczykowski J., do Wybranówki. — Rybczyński St., do Artasowa. — Skrzyński Wł., do Bachurza. — Ossmann B., tur. konzul, do Czerniowiec.

Dnia 6. marca.

PP.: Bieliński D., do Czyżykowa. — Cichocki Józef, do Piwody. — Cieński B., do Tomaszowic. — Dylewski M., do Rolowa. — Hermann Wł., do Trościańca. — Yunga Wł., do Przemyśla. — Łączyński H., do Wybudowa. — Obertyński J., do Cielaża. — Popp J., do Wiednia. — Potten K., do Olszanki. — Ujejski B., do Lubszy. — Żołtowski A., do Czerniowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. i 6. marca 1870.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.93	— 0 6	96	PdW. sł.	10
2. god. po poł.	323.75	+ 4.2	89	Z. „	3
10. god. wiecz.	324.02	+ 1.6	94.	PdZ. bsł.	8

Mgła. Deszcz.

Pora	Barometr	Stopień ciepła	Stan powietrza	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.31	+ 1.8	96.	PdZ. sł.	10
2 god po poł.	325.11	+ 1.7	93.	Pd. „	10
9 god. wiecz.	326.18	+ 0·8	95.	PdW. bsł.	10

Deszczu 2.58.

TEATR.

Dziś (przed. niem.): **„Adrienne Lecouvreur“**, dramat w 5 aktach. Występ gościnny p. Maryi Niemann Seebach.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Budyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 5. marca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	241	24	242	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	209	50	210	50
„ banku hip. galic. .	—	—	—	—	106	—	107	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a. . . .	—	—	—	—	86	—	86	75
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	76	—	76	40
Banku hip. gal. . . .	—	—	—	—	90	—	90	35
Gal. zakł. kr. włośc. .	—	—	—	—	90	50	92	—
Oblig. ind. gal. . . .	—	—	—	—	73	80	74	45
„ W. Ks. Krak. . .	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	73	5	83
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	86
Napoleondor	—	—	—	—	9	86	9	94
Pół imperyał rosyjski .	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	50	1	51
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe .	—	—	—	—	1	82½	1	83½
Srebro	—	—	—	—	121	50	122	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3 marca. 1870

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.45	71.60
do kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 30 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	234 —	235.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów . .	233 —	234 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% . . .	90.50	91.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% . . .	97.80	98·10
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% . . .	106 —	106.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. . . .	119.60	119.80
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	93.50	94.50
Bukowiny	73.75	74.25
Galicyi	73.60	74.20
Niższej Austryi	96.—	—.—
Siedmiogrodu	75.50	76.—
Węgier	78 50	79.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% . . .	100.50	101.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	362.—	362.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	275.30	275.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	913.—	917.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40% . . .	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40% . . .	—.—	—.—
Banku narodowego	727.—	729.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	604.—	606.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	193 25	193.75
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2145	2150
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	241.—	242.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	209.50	210.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	386.—	388.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	244 40	244.70
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.75	108.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	76.50
Gal. banku hyp. po 6%	90.25	90.75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6% . . .	90.50	91.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.15	93 30
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.75	91.—
„ „ „ (renta) po 6% . . .	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.50	—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.75	98.—

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	162.75	163.25
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.75	16.25
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. .	27.—	28.70
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103.60	103.70
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.10	103 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.15	103.35
Hamburg za 100 M. B.	91.70	91.70
Londyn za 10 ft. szt.	123.90	124.10
Paryż za 100 fr.	49 25	49 25

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.83	5.84
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.89½	9.90½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.—	121.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 5. marca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	75
„ „ z procentami z maja i listopada .	61	75
„ „ w srebrze	71	60
Losy z 1860. roku	97	90
Akcye banku wiedeńskiego	730	—
„ „ kredytowego	284	—
Londyn 10 funtów szterlingów	124	35
Srebro	121	35
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	84

DZIENNIK URZĘDOWY.

(533) **Edykt.** (2)

L. 1059. C. k. sąd obwodowy dla spraw handlowych i wekslowych w Samborze wzywa niniejszem posiadacza zagubionego wekslu z daty: Stryj dnia 12. sierpnia 1868 na sumę 330 zł. w. a. przez Herscha Bera Rosenberg na własny przekaz wystawionego, za 6 miesięcy od daty w Stryju płatnego a przez Hersza Benczera akceptowanego, aby do dni 45 licząc od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w Gazecie lwowskiej do tutejszego sądu się zgłosił, i tenże weksel przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu weksel ten umorzonym będzie.

Sambor, dnia 1. lutego 1870.

(558) **Edykt.** (1)

L. 1207. C. k. sąd powiatowy w Kossowie uwiadamia, że tu na dniu 27. kwietnia 1870 o 10tej godzinie rano sprzedawać się będzie pomusowo realność w Jaworowie pod Nr. k. 82 dłużnika Iwana Stołaszczuka własną na zaspokojenie sumy wekslowej 500 zł. z przynal. przez proszącego Leisora Hasenfratza wywalczonej i później szacunkowej ceny 950 zł. w. a., jednakowoż z wydzieleniem części posiadanej przez Iwana Myckaniuka.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kossów, dnia 26. lutego 1870.

(551) **Kundmachung** (2)

Nr. 2133. Vom 1. März 1870 an werden geänderte Stempelmarken aller Categorien. mit alleiniger Ausnahme der Zeitungs-Stempelmarken zu 1 und 2 kr., in den Verschleiß gesetzt, u. z.:

a) Stempelmarken zu ½ kr., 1 kr., 2 kr., 3 kr., 4 kr., 5 kr., 7 kr., 10 kr., 12 kr., 15 kr., 25 kr., 36 kr., 50 kr, 60 kr., 75 kr. und 90 kr.;—dann zu 1 fl., 2 fl., 2 fl. 50 kr., 3 fl, 4 fl., 5 fl., 6 fl., 7 fl., 10 fl.. 12 fl., 15 fl. und 20 fl.;
b) Ankündigungsstempel zu 1 und 2 kr., endlich
c) Kalenderstempel zu 6 kr.

Die gegenwärtig in Verschleiß befindlichen Stempelmarken aller obigen Categorien werden mit dem 31. März 1870 gänzlich außer Gebrauch gesetzt. Die Verwendung dieser außer Gebrauch gesetzten Stempelmarken nach dem 31. März 1870 ist daher der Nichtstemplung gleich zu achten.

Die außer Gebrauch gesetzten unverwendet gebliebenen Stempelmarken werden vom 1. April an bis einschließig 30. Juni 1870 gegen neue Stempelmarken unentgeldlich umgewechselt.

Nach dem 30. Juni 1870 findet weder die Umwechselung noch eine Vergütung bezüglich der aus dem Verschleiße gezogenen Stempelmarken Statt.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction

Lemberg, am 23. Jänner 1870.

Obwieszczenie

L. 2133. Od dnia 1. marca 1870. sprzedawać się zaczną zmienione znaczki stemplowe (marki) wszystkich kategoryj, z jedynym wyjątkiem znaczków stemplowych do gazet na 1 i 2 centy, mianowicie:

a) znaczki stemplowe na ½ ct, 1 ct., 2 ct., 3 ct., 4 ct., 5 ct., 7 ct., 10 ct., 12 ct., 15 ct, 25 ct., 36 ct, 50 ct., 60 ct., 75 ct. i 90 ct.; — tudzież na 1 zł., 2 zł., 2 zł. 50 ct., 3 zł., 4 zł., 5 zł., 6 zł., 7 zł., 10 zł., 12 zł., 15 zł. i 20 zł;
b) znaczki stemplowe do ogłoszeń na 1 i 2 ct., nareszcie
c) stempel do kalendarzy na 6 ct.

Będące teraz w używaniu znaczki stemplowe wszystkich poszczególnionych kategoryj ściągają się z dniem 31. marca 1870 całkiem z używania. Użycie więc takowych znaczków stemplowych po dniu 31go marca 1870 równać się będzie zupełnemu nieostemplowaniu.

Wychodzące z użycia a nieużyte znaczki stemplowe bezpłatnie zamieniane będą od dnia 1. kwietnia do 30. czerwca 1870 na nowe znaczki stemplowe.

Po dniu 30. czerwca 1870 nie ma już miejsca ani wymiana ani też zapłata za ściągnięte z użycia marki stemplowe.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej.

Lwów, dnia 23. stycznia 1870.

(550) **Rozporządzenie** (2)

c. k. ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego z dnia 11go stycznia 1870 r. Nr. 6735 dotyczące przyjęcia uczniów średniej rolniczej szkoły w Mödling jako jednorocznych ochotników.

Nr. 4313. Wys. c. k. ministerstwo obrony krajowej i publicznego bezpieczeństwa w porozumieniu się z ministerstwem wojny postanowiło reskryptem z 11go stycznia b. r. Nr. 6735 przyznać uczniom szkoły rolniczej średniej w Mödling ułatwienie przyjęcia na jednorocznych ochotników bez złożenia egzaminu wstępnego, jeżeli zdołają wykazać, iż ukończyli gimnazyum niższe lub szkołę realną niższą, z postępem uprawniającym ich do przejścia do gimnazyum wyższego lub szkoły wyższej realnej, tudzież iż obydwa fachowe kursa szkoły rolniczej średniej w Mödling ukończyli z dobrym skutkiem.

Co niniejszem podaje się do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. lutego 1870.

(541) **E d y k t.** (2)

Nr. 64068. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Maryannie z Górskich zamężnej Wojcickiej, że przeciw niej pod dniem 14. grudnia 1869 do l. 64068 Józefa Górska imieniem własnem i małoletniej córki swojej Karoliny Górskiej, Katarzyna z Górskich Zabratyńska, Petronela Górska, Maryanna Górska i Katarzyna z Górskich Rykowa jako oświadczeni spadkobiercy ś. p małżonków Antoniego Górskiego i Heleny właściwie Petroneli Górskiej, drugiego ślubu Gromadowskiej, o uznanie Maryanny z Górskich Wojcickiej celem dziedziczenia po niej za umarłą pozew wnieśli, w skutek czego wzywa się Maryannę z Górskich zamężną Wojcickę, córkę ś. p. Antoniego Górskiego i Petroneli Górskiej 2go ślubu Gromadowskiej, z życia i miejsca pobytu niewiadomą, a w razie jej śmierci jej możliwych niewiadomych spadkobierców lub potomstwo, przez ustanowionego kuratora p. adwokata Dr. Gnoińskiego i przez edykta, aby się w ciągu jednego roku w tutejszym c. k. sądzie krajowym jawili, lub innym sposobem o swojem życiu i miejscu pobytu tutejszemu sądowi wiadomość udzielili, inaczej bowiem na żądanie żyjących spadkobierców ś. p. Antoniego i Petroneli Górskich taż Maryanna z Górskich zamężna Wojcicka celem przeprowadzenia po niej postępowania spadkowego sądownie za umarłą uznana zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

We Lwowie dnia 15. stycznia 1870.

(543) **E d y k t.** (2)

Nr. 66219. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Maksymiliana Werthschitzkiego, iż dla niego z powodu przeciw niemu i Amalii Werthschitzkiej przez Rubina Sokala o zapłacenie sumy wexlowej 150 złr. a. w. z p. n. prowadzonej egzekucyi, a mianowicie celem doręczenia mu tutejszo-sądowej uchwały z dnia 16go czerwca 1869 do L. 23965 dozwalającej egzekucyjne oszacowanie małżonkom Maksymilianowi i Amalii Werthschitzkim własnej, pod L. 367¾ i 368¾ położonej realności, jako też celem uwiadomienia go o wszystkich w tej sprawie poczynić się mających krokach kurator w osobie p. adwokata Dr. Edwarda Hoffmanna z substytucyą p. adwokata Dr. Hryszkiewicza mianowany, a pierwszemu powyższa uchwała z dnia 16go czerwca 1869 L. 23965 doręczoną została.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 12. stycznia 1870.

(549) **E d y k t.** (2)

Nr. 28726. Ces. król. sąd powiatowy miejsko-delegowany dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Kolankowskiego, profesora gimnazyalnego, że przeciw niemu p. Krystyna Chojnacka pod dniem 9. grudnia 1869 do l. 28726 wniosła pozew o zapłacenie 25 złr. a. w. z p. n., w skutek którego do rozprawy sumarycznej termin na dzień 23go marca 1870 godzinę 10tą rano wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu p. Jana Kolankowskiego wiadomem nie jest, zatem c. k. sąd na jego koszt i niebezpieczeństwo dla zastępywania tegoż mianował kuratorem p. adwokata krajowego Dr. Pomianowskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dr. Malinowskiego, z którym obecny spór wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Lwów, dnia 31. grudnia 1869.

(548) **E d y k t.** (2)

Nr. 28727. Ces. król. sąd powiatowy miejsko-delegowany dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych zawiadamia niniejszym edyktem p. Antoniego Trylowskiego, profesora gimnazyalnego, że przeciw niemu p. Krystyna Chojnacka pod dniem 9go grudnia 1869 L. 28727 wniosła pozew o zapłacenie 25 złr. a. w. z p. n., w skutek którego do rozprawy sumarycznej termin na dzień 23go marca 1870 o godzinie 10tej przed południem wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu p. Antoniego Trylowskiego wiadomem nie jest, zatem c. k. sąd na jego koszt i niebezpieczeństwo dla zastępywania tegoż mianował kuratorem p. adwokata krajowego Dr. Hryszkiewicza z zastępstwem p. adwokata krajowego Dr. Wolskiego, z którym obecny spór wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Lwów, dnia 31. grudnia 1869.

(544) **E d y k t.** (2)

Nr. 4419. Ces. król. sąd powiatowy delegowany miejski w Nowym Sączu wzywa niniejszem wszystkich, którzyby skrypt dłużny w Nowym Sączu 30go czerwca 1868 przez Jana Dunikowskiego wystawiony, którym tenże zeznaje, że od Dyonizego Groblewskiego sumę 1000 złr. a. w. wypożyczył i takową za jeden rok odpłacić obowiązuje się, w rękach mieć mogli, aby takowy w ciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni c. k. sądowi przedłożyli, gdyż inaczej takowy za amortyzowany i unieważniony uznanym, a Jan Dunikowski posiadaczom z tego dokumentu odpowiedzialnym nie będzie.

Nowy Sącz, 16. lutego 1870.

(545) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 8120. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach daje niniejszem do wiadomości, iż w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 17. listopada 1869 l. 7605 na zaspokojenie przez Józefa Blumenfelda przeciw Schewach Horn sumy wexlowej 400 złr. a. w. wraz z 6% odsetkami od dnia 2. listopada 1865 liczyć się mającemi, tudzież na zaspokojenie kosztów sądowych w ilości 12 złr. 68 kr. i kosztów egzekucyjnych 13 złr. 91 kr. a. w. przymusowa publiczna sprzedaż sumy 2390 złr. a. w. z odsetkami na rzecz dłużnika Schewach Horn w stanie biernym części realności Tekli Cylewicz własnej, pod Nr. kons. 67 w Brzeżanach zaintabulowanej, w trzech terminach, t. j. na dniu 7. kwietnia, 2go i 17. maja 1870 w tutejszym sądzie, każdą razą o godzinie 10tej przed południem się odbędzie, i że licytować się mająca suma przy pierwszych dwóch terminach niżej nominalnej wartości jako wywołać się mającej ceny sprzedaną nie będzie, w trzecim zaś terminie za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

O czem się obydwie strony, tudzież Izaka Pomaranz, nakoniec tych wszystkich wierzycieli, którzyby tymczasowo do tabuli weszli, lub którymby z jakiejkolwiekbądź przyczyny uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, przez ustanowionego w osobie p. adwokata Dr. Madejskiego kuratora zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 8. stycznia 1870.

(531) **E d y k t.** (2)

L. 1840. C. k. sąd krajowy krakowski zarządzając dalsze wykonanie uchwały sądowej z 12go czerwca 1866 do l. 7118 dozwala na zaspokojenie przyznanej p. Aleksandrowi Schmelkesowi prawomocnym nakazem płatniczym z 8go stycznia 1861 r. l. 183 sumy wekslowej 786 zł. 80 kr. w. a. z procentem po 6% od dnia 5. listopada 1862 i kosztami 5 zł. 32 kr. w. a., dalej na zaspokojenie kosztów 5 zł. 98 kr., 6 zł. 62 kr. i 56 zł. 81 kr. w. a. publiczną sprzedaż $^{11}/_{56}$ części realności erbpachtowej, Bularnia młyn zwanej w Prądniku białym obwodu krakowskiego kat. Nr. 32 G. III. Modlnica położone, wedle n. 6. haer. p. Ludwika Kruczkowskiego własnych, z wyłączeniem praw do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze, w drugim terminie na dzień 28. kwietnia 1870 wyznaczonym o godz. 10tej rano w tutejszym sądzie, a to pod następującemi warunkami:

1. Sprzedaż tych $^{11}/_{56}$ części powyższej realności odbędzie się ryczałtowo.

2. Za cenę wywołania tychże $^{11}/_{56}$ części realności powyższej, stanowi się szacunek 2171 zł. 7 kr. w. a. w drodze sądowego oszacowania ustanowiony.

3. Część wspomnionej realności na powyższym terminie tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej przedanemi być mogą; w razie gdyby ceny tej na powyższym terminie nikt nie ofiarował, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli w celu ustanowienia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 29go kwietnia 1870 o godzinie 10. rano, na któren wzywa się wszystkich wierzycieli hipotecznych z tem ostrzeżeniem, iż głosy niestawających do większości głosów wierzycieli stawających doliczone zostaną.

4. Chęć licytowania mający winien złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $^{1}/_{10}$ część ceny szacunkowej $^{11}/_{56}$ części rzeczonej realności w okrągłej sumie 218 zł. w. a. w gotówce lub też w galicyjskich listach zastawnych lub w innych papierach publicznych rządowych austryackich wraz z kuponami według kursu, jaki w dniu licytacyi będą miały, co składający dotyczącym egzemplarzem Gazety lwowskiej złożyć się mającej, wykazać będzie obowiązany; owe wadyum, jeżeli złożone będzie w gotówce, zostanie wrachowane nabywcy w pierwszą trzecią część ceny kupna, innym zaś licytantom po ukończonej licytacyi zaraz za potwierdzeniem odbioru zwróconem zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i stan tabularny tychże części może być w registraturze sądu tutejszego przejrzanym.

Kraków, dnia 14. lutego 1870.

(532) **E d y k t.** (2)

L. 1935. C. k. sąd krajowy w Krakowie w skutek prośby p. Józefy Chwalibogowskiej de praes. 29. stycznia 1870 l. 1935 ustanawiając niewiadomemu z miejsca pobytu i życia Michałowi Stróżeckiemu kuratora p. adwokata krajowego Dra. Wyrobka z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Mochnackiego, wzywa go niniejszym edyktem, aby w przeciągu dni 14tu wykazał, iż ostrzeżenie sumy 968 złp. i 40 złr. m. k. w stanie biernym realności pod l. 486 Gm. IV. 309 dz. I. w Krakowie na zasadzie uchwały illacyjnej trybunału Krakowskiego z 29. marca 1855 dozwolone usprawiedliwił, lub że spór justyfikacyjny jest w toku, inaczej ekstabulacya tegoż ostrzeżenia zarządzoną zostanie.

Kraków, dnia 8. lutego 1870.

(542) **E d y k t.** (2)

L. 8573. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym Jana Alojzego (czyli Alojzego Jana) Gintowt Dziewiałtowskiego, a w razie jego śmierci jego spadkobierców, że Jan Szuman i galicyjskie Towarzystwo wyrobu cegieł maszynowych wytoczyli przeciwko nim pod dniem 19. lutego 1870 do l. 8573 pozew względem uznania właności połowy realności pod Nr. 651¼ i intabulacyę pomienionego Towarzystwa za właściciela tej połowy, która dotąd Dom. 31. pag. 357. n. 1. haer. na rzecz pozwanego jest intabulowaną, w skutek którego wyznaczony został do rozprawy termin na dzień 5go kwietnia 1870 o godzinie 10tej przed południem.

Gdy miejsce pobytu Jana Alojzego (czyli Alojzego Jana) Gintowt Dziewiałtowskiego, a w razie jego śmierci, jego spadkobierców nie jest wiadome, ustanawia się im na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Dra. Roińskiego ze substytucyą p. adwokata Dra. Pfeiffera, z którym powyższa sprawa wedle przepisów procedury sądowej zostanie przeprowadzoną.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem pozwanych, aby dość wcześnie albo sami stanęli, albo potrzebne środki obrony ustanowionemu kuratorowi udzielili, albo innego zastępcę sobie wybrali i w ogólności użyli wszelkich prawnych środków obrony, gdyż w przeciwnym razie wynikłą ze zaniechania ich szkodę sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. luteg 1870.

(569) **Obwieszczenie.** (1)

L. 3095. Celem oddania w wykonanie główniejszych robót przy rozpocząć się mającej w roku bieżącym budowie części zakładu obłąkanych w Kulparkowie (w pobliżu Lwowa), mianowicie zaś

	Obliczonych w przybliżeniu	Z materyałami zł.	Z materyałami kr.	Bez materyałów zł.	Bez materyałów kr.
I.	Robót ziemnych i murarskich na sumę	.	.	76630	50
II.	„ kamieniarskich „ „	24230	13	.	.
III.	„ ciesielskich „ „	.	.	9419	52
IV.	„ stolarskich „ „	24458	50	.	.
V.	„ blacharskich „ „	18318	76	.	.

Wydział krajowy królestw Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowa zaprasza mających chęć ubiegania się o też roboty do złożenia deklaracyi sekretnych z osobna na każdą pojedyńczą robotę w biórze Departementu V. Wydziału krajowego do dnia 28go b. m. do godziny 1ej z południa, o której nastąpi otwarcie złożonych ofert. Wykazy obejmujące ogólne cyfry ilości robót oraz warunki do zawarcia kontraktu i wzory do deklaracyi przejrzanemi być mogą w wspomianem biórze od dnia 14. marca codziennie od godziny 10tej do 2giej. Jako część kaucyi oznaczonej na 10proc. od sum obliczonych po przyjęciu deklaracyi złożyć winni deklaranci w kasie krajowej następujące wadya:

a) na roboty ziemne i murarskie . . . . zł. 3500.
b) „ „ kamieniarskie . . . . „ 1200.
c) „ „ ciesielskie . . . . „ 500.
d) „ „ stolarskie . . . . „ 600.
e) „ „ blacharskie . . . . „ 900.

Na roboty kamieniarskie i blacharskie położone być mają ceny z materyałem lub bez materyału — zastrzega sobie Wydział krajowy wolność przyjęcia jednych lub drugich.

Z Rady Wydziału krajowego. — We Lwowie, dnia 4. marca 1870.

---

(559) **Edykt.** (1)

L. 4291. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 11. listopada 1869 l. 11213 rozpisuje celem ściągnięcia należącej się Berl Nussbaumowi sumy 900 zł. w. a. 6proc. od dnia 9. lipca 1865 bieżącym i kosztów egzekucyi 5 zł. 93 kr. w. a. publiczna sprzedaż realności egzekuta p. Józefa Perczyńskiego własnych ciała tabularnego niestanowiących w Hussakowie pod Nr. konskr. 174-205 wraz z gruntami do tychże należącymi pod Nr. top. 427, 613, 491, 690, tudzież realności pod Nr. konskr. 63-88 z ogrodem jako i gruntu pod Nr. 118, 122, 119, 123 i Nr. top. 129, 132 z wszystkiemi do tych gruntów i realności należącemi zabudowaniami gospodarskiemi i mieszkalnemi na rzecz egzekwenta Berla Nussbauma w trzech terminach, na dzień 5. i na dzień 19. maja 1870, na dzień 2. czerwca 1870, każdą razą w sądzie o godzinie 10. zrana.

1. Za cenę wywołania służyć ma wartość szacunkowa w kwocie 1120 zł. w. a., niżej której realność rzeczona na pierwszych dwóch terminach sprzedane nie będą, zaś na trzecim terminie za jakąbądź cenę sprzedane będą.

2. Każdy chęć kupienia mający winien jest przy licytacyi tytułem zakładu 10proc. ceny szacunkowej do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Resztę warunków licytacyi, tudzież akt zastawniczego opisania i oszacowania powyższej realności w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niżankowice, dnia 8. lutego 1870.

(553) **Edict.** (1)

Nr. 1659. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanislau wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der Summe von 505 fl. C. M. oder 530 fl. öst. W. sammt Executionskosten pr. 12 fl. 40 kr. öst W., 8 fl. 59 kr. öst. W., 2 fl. 60 kr. öst. W. und 17 fl. 66 kr. öst. W. und der gegenwärtigen Executionskosten pr 9 fl. 96 kr. öst. W. die executive Feilbietung der gegenwärtig laut Bescheid ddto. 17. Juni 1860 Zahl 13280 zu Gunsten der Schuldnerin Rachel Schulmann im Lastenstande der in Stanislau sub CNr. 9 St. gelegenen Realität und eigentlich des im Lastenstande dieser Realität haftenden Kaufpreises, so weit solcher für Rachel Schulmann als Eigenthümerin der Summe von 2000 fl. hinreicht, um der im Lastenstande der Hälfte der in Stanislau sub Nro. 13 St. gelegenen Realität versicherten Forderung pr. 2000 fl. C. M. s. N. G. zu Gunsten des Bittsteller Mechel Weidler im ho. k. k. Kreisgerichte am 31. März 1870 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der, der fraglichen Forderung gleichkommende Betrag pr. 2000 fl. C. M. bestimmt, es wird aber dieselbe dem Meistbietenden um den wie immer gearteten Anbot überlassen werden.

2. Jeder Kauflustige ist gehalten, 10% an Vadium im Baaren oder die dem baaren Gelde gleichkommende Werthpapiere nach dem in der Lemberger Zeitung angegebenen Courswerthe zu erlegen.

Die übrigen Feilbietungsbedingnisse können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Stanislau, am 5. Februar 1870.

(547) **Edykt.** (1)

L. 2176. C. k. sąd powiatowy w Zmigrodzie wzywa nieobecnych z życia i miejsca pobytu niewiadomych Iwana i Annę Kityk z Halbowa, aby się w przeciągu roku do sądu zgłosili i oświadczenie do przyjęcia spadku po ojcu Gabryelu Kityk złożyli, inaczej pertraktacya spadku z kuratorem w osobie Jędrzeja Gabowskiego z Hałbowa dla nich ustanowionym, przeprowadzoną zostanie.

Zmigrod, dnia 24. grudnia 1869.

(560) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

L. 1232-Pr. W celu obsadzenia posad przy dyrekcyi policyi lwowskiej, mianowicie:

Jednego aktuaryusza I. klasy z płacą roczną 650 zł.; dwóch aktuaryuszów II. klasy z płacą roczną 550 zł. rozpisuje się ponowny konkurs do końca marca b. r. z nadmienieniem, że tym razem wyjątkowo mogą być uwzględnieni także kandydaci nieposiadający nauk prawniczych, którzy udowodnią w inny sposób dostateczną kwalifikacyę do posady aktuaryusza.

Ubiegający się mają swe podania z wykazaniem kwalifikacyi i znajomości języków krajowych wnieść w właściwej drodze na ręce pana dyrektora policyi.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4. marca 1870.

(546) **Edict.** (1)

Nro. 1088. Vom k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es sei am 11ten August 1866 Fridrich Klein in Augustdort ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben. — Da dem Gerichte der Aufenthaltsort des Johann und Wilhelm Klein unbekannt ist, so werden dieselben aufgefordert, sich binnen 1 Jahre von dem unten gesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und ihre Erbserklärungen anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für dieselben aufgestellten Curator Fridrich Klein abgehandelt werden wird.

K. k. Bezirksgericht.

Śniatyn, 25. Februar 1870.

(552) **Edykt.** (1)

Nr. 2513. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Wojciecha i Józefę Jałbrzykowskich, lub ich ewentualnych spadkobierców, że przeciw tymże p. Luidgarda Duninowa w imieniu własnem i jako opiekunka łącznie ze współopiekunem p. Feliksem Łgockim w imieniu nieletnich pp. Bronisławy, Maryi i Waleryi Duninowie, właścicielek dóbr Witanowic górnych, wniosła pozew o extabulacyę sześcioletniej dzierżawy połowy dóbr Witanowic górnych i propinacyi, w załatwieniu którego c. k. sąd krajowy wyznaczył termin audyencyonalny w dniu 20. kwietnia 1870 o godzinie 10tej zrana odbyć się mający.

Gdy miejsce pobytu i życia pozwanych nie jest wiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokota Dr. Wyrobka z zastępstwem p. Dr. Mochnackiego kuratorem nieobecnch ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanmy, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 8. lutego 1870.

(483) **Kundmachung.**

Nr. 2149. Aus der von Sigmund Edlen von Werthheimstein zum bleibenden Andenken an seine Gattin Nanette Edlen von Werthheimstein gegründeten Ausstattungenstiftung für arme israelitische Mädchen ist am 27ten April 1870 eine Ausstattung von 120 fl. öst. W. zu verleihen.

Zu dieser Ausstattung sind zunächst Mädchen aus der Verwandtschaft der Frau Nanette Edlen v. Wertheimstein bei deren Abgang Mädchen aus der Verwandtschaft des Stifters, endlich in Ermanglung auch dieser Mädchen aus der israelitischen Gemeinde in Wien berufen.

Die Gesuche sind mit dem Geburtsscheine, dem Sitten- und Armuthszeugnisse und wenn das Vorzugsrecht der Verwandtschaft geltend gemacht wird, auch mit dem dieses Verwandtschaftsrecht nachweisenden und den Geburts- mit Trauungsscheinen belegten Stammbaume bis 20. März 1870 bei der k. k. niederösterreichischen Statthalterei zu überreichen.

Wien, am 30. Jänner 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.